

положимъ на тие страници два-три въпроса, които човѣкъ неизбѣжно си задава, когато проучва творчеството на нашия поетъ и когато му се порѣвне да говори върху неговата художествена пѣсенъ.

Ние ще бждемъ омыслемъ кратки, и ще надзърнемъ само изъ нѣколко по-типични кжса.

II.

Произведението, което саслужава да се тури на първо мѣсто, като изчерпваще единъ по-сложенъ животъ, една по-сложна верига отъ явления и личности, е Послание отъ небето. Но Политическата зима, Политическия сѣнь (**), както и разказътъ Това ви чака, по идеитѣ, обсъгнати въ тѣхъ, по характерътъ на въпроситѣ, прѣдставени прѣдъ читателя въ една забавна повѣсть, сж нераздѣлни отъ Посланието, и заедно съ него и съ сатирическитѣ стихове на поета, образуватъ едно завършено цѣло.

Общо казано, какви въпроси подигна поета съ тѣзи произведения и какъ ги разрѣши той? Не малцина критици сж на мнѣние, че хуморътъ и сатирата не рѣшаватъ проблемитѣ на живота, че въ хуморътъ и сатирата могатъ да се рисуватъ обикновенно отрицателнитѣ страни на човѣшката природа, нравствениятъ отпадъкъ въ личния и общественъ животъ, и само това. Самото поставяне на въпросътъ за тие критици не ще каже да бжде рѣшенъ прѣко или косвенно. Ще видимъ. Художествената литература не рѣшава въпроситѣ, проблемитѣ на живота, но дали съ самата възможность на тѣхното правилно поставяне тя не дава и тѣхното рѣшение?

Въпроситѣ, разработени въ повѣстъта на Ботйова, сж въпроси културни и политически, съ една дума — въпроси социални.

Въ най-незначителниятъ разказъ, който и днесъ се чете на вечеринки и литературни утра, Това ви